

WIENIEC

Przezacnemu vv Kosciele

Bozym

BISKVPOWI

Y

DOKTOROWI

S.AVGVSTYNOWI

O D

X. IACKA LIBERIVSZA S.T.D.

*Proboſzczą Kościoła Bożego Ciała Canonichorum
Regularium na Kázmierzu przy Krákovie,*

VWITY.

W KRAKOWIE,

*W Drukárni W dowy LUKASZA KVPISZA K.I.M. Typ.
Roku Páńskiego, 1644.*

APPROBATIO.

Sermonem Sacrum in honorem S. Doctoris Ecclesiæ B. Augustini intitulatum WIENIEC S. AVGVSTYNOWI dictum & scriptum pijssimè & deuotissimè ad promouendum cultum tanti in Ecclesia DOCTORIS ab Adm. R. D. Hyacintho Liberio, S. Th. D. Præposito Ecclesiæ SS. CORPORIS Christi Canonorum Regularium. M. Iacobus Vitellius S. Th. D. & Professor in Acad: Crac: interea eiusdem Acad: Rector testatur. Vtq; tam religiosum & pium scriptum in lucem exeat, facultate sibi ad hoc data concedit. Dat. Crac. in Acad. 19. Aug. Anno 1644.

XVII-4629-III

DO CZYTELNIKA.

Roku przestęgowiżytuiac w W. X. L. Klasztory Konwentowi memu Krąkowskiemu podległe, przypádkto mi fest AVGVSTYNA S. w Kościele Bychowskim ná Rusi, od godney y nieśmiertelny pámieści Iásnie Wielmożnego J. Mści Pána Iana Károla Chodkiewiczá, Woiewody Wileńskiego, Hetmána wielkiego W. X. Litewskiego fundowánym, y nášemu Zakonowi oddánym, odpráwować, y Pátryárchę mego tym lichym Kazániem zálecąc. Więc iz tu z okázyey wspomniáne są niektóre particulária tego Zakonu, nie káżdemu snadź wiadome, pewni przyiáciele y táskáwcy nášy ludzie zacni y mądrzy, o ktore w W. X. L. nie skapo, zádalí, áby dla lepszey informácyey y pámieści mogli to piástować w oczách y ná rękách, co im ná ten czas w sámych tylko vsách zábrzmiáto. Bo ácz Ordo Canonorum Regularium dawny iest w Koronie Polskiej, y przed wsystkiemi Zakonámi napierwszy, záraz ná poczatku przyięcia Wiáry ś. od Mieczystáwa pierwszego w Trzemesznie fundowány; do Wiel-

kiego iednak X. L. dopiero od lat dwudziestu
siedmi colonia naszą z Konwentu Krakowskiego,
przez pobożne a szcudroblive Dobrodzieie jest
wniesiona y osadzona. Zaczynam iz życzliwi te-
mu Zakonowi, chcieli mieć o nim z Kazania tego
iaka taka informacya, musiałem ie woley ich wy-
gadzaiać, lubo z oporem na świat wytracić.
Ktore iz tak prosto y niepozorno, żadnego mu nie-
przybrawszy Patrona puuszczam, uczynitem w na-
dzieię, że ie sam s. **AUGUSTYN** tak zawotany
w Kościele Bożym Biskup y Doktor, y Zakon
iego nikomu nie uprzykrzony, ale w pokorze y ci-
chości zawsze żyjący, tąskawemu Czytelnikowi
zaleca.

K A Z A N I E

In diebus ipsius emanauerunt putei aquarum & quasi mare adimpleti sunt supra modum. *Eccle: 30.*

Zá iego dni wyniknęły studnice wod / á iáko morze nápełnione są nád miáre.

V Rzymian stárych wśelákiey przysto-
 ności pilnych dozorców / táka bywała w
 vznawaniu y záwdzieganiu dobro-
 dzieystw pobożność / ze nietylko same
 Bogi / ktorým wśystko dobro y szczęście
 swoje przypisowali / nietylko Cesárze /
 zá ktorých wojenną dzielnośćią gránice
 páństwa swego y ziemią y morzem rozszerzáli ; ále też y
 źródła pospolite / z ktorých czerpáli wodę zdrową / pe-
 wnym co rok światem raczyli / y miásto koron ślicznemi
 wiankami z roznegó kwiećcia w witemi przybieráli. Stąd ze
 między innemi rocznemi święty / mieli też iedne do roku y
 roczyśćc nazwaną Fontinalia, w ktora gromádnó y w ku-
 pách niemáłych schadzáli sie nád źródła mieyskie / y ná-
 znał wdzięczności / ze im żywey wody dodawały / rzucáli
 w nie rozmaíte wience / iákoby ie zá ich dobrodzieystwa
 koronuiac. Z tey ceremoniey wrosła oná pieśńa przypo-
 wieść Si aquam hauris, puteum corona. *Jeśli wody záżywasz,*
źródła śánuy. y zdob iáko nalepiey możesz.

Varo. lib. 3.
 deling. Lat.

K A Z A N I E

Podobną ceremonią/ podobne święto przychodzi nam
 w dzień dzisiejszy dwójkim światłem/ albo raczej słońcem
 ozdobny odprawować/ Namilejszy Słuchacze przychodzi
 nam dziś z wonnych kwiatków/ albo więc y z zielonych li-
 stów wieniec wkręsy rzucić/ y ntem Koronować ono prze-
 słachetne źródło/ z którego cudowne wody nieporo-
 wnanej mądrości y światobliwości na wszystkie światy wy-
 plynęły. AGVSTYNA S. wielkiego w Kościele Bożym
 Biskupa y Doktora/ żarliwego życia y obyczajów Apo-
 stolickich pomnożyciela. Onego Augustyna/ który Ko-
 ściół Katolicki na Zachodnich krańcach przez Atryany/ Pe-
 lągiány/ Donatysty środze utrapiony przedźwignie rozwe-
 selił/ y wszystkie kacerstwa szczęśliwie vprzetnał. Onego
 Augustyna który gorącemi łzami Młot i swojej MONIKI
 świętey na wrocony z płagliwych tej oczu/ takto źródło
 Iudic. 15. iedno Samsonowe/ Fons innocantis in maxilla, wynisnął/
 y wsłelakie między duchowienstwem Afrykańskim exorbi-
 tancye zntość y wycyscił. Onego AVGVSTYNA, Kto-
 S. Bernard. rego Bernat S. na tuteżni iedney/ gdy Homilia tego czy-
 tano/ widział w osobie krasnego młodzieńca/ á z ust tego
 wypadala obfita rzeka wszystkie Kościoły napelniajaca.
 On ci to ábowiem test/ In cuius diebus emanauerunt putei
 aquarum, & quasi mare adimpleti sunt supra modum. On
 iest którego Pan Bog w Kościele swoim postawił iako źródło ie-
 dno, pełne głębokich nauk y cudowney światobliwości. On test
 z którego sięgali mądrości oni poważni Hieronimowie/
 wielcy Grzegorzowie/ Anielscy Tomaszowie. On test z
 którego po dzisiejszym czepała Theologowie/ Szkoły/
 Akademie. On źródłem onym iest/ z którego wyszło tak
 wiele Załonow światobliwych/ z którego wygerpnali
 bogoboyność Norbertowie/ Dominikowie/ Padewscy/
 Antoninowie/ z Tolentynu Mikołajowie/ y inni wielu
 Załona

Ná Dzień S. Augustyna.

Zákonow wielcy Fundatorowie. On jest z křórego y my
wyzerpneliśmy y zerpamy/ coťkolwiek w nas jest/ á day
Boze aby co náwiecey było/ Zákonności/ náuk/ y ozdoby
iákiey. Jemu iáko źrzdłu iednemu przypisuiemy coťkol-
wiek jest/ nášego Zákonu Klastorow ná swięcie/ po Wło-
stey Ziemi/ po Hispáníey/ Luzytáníey/ Fránczey/ Nider-
lándžie/ Germáníey/ y Polskze nášey. Jemu przypisu-
iemy one wielkie á swięte zgromáďzenia nášego Kano-
niki/ Gelázýuse/ Pátritiuse/ Prospery/ Vbáldy/ Błogo-
sláwione Twony Krákovské Biskupy. One przezacne
Meczenniki Euzebíuse/ Thomáše/ Kántuáryjskie/ Her-
kulány/ Aquiliny; one záwołáne Doktory/ Piotry/ Lom-
bárdy/ Hugony/ Rychárdy de S. Víctore, Nawárry.
One gľeboke/ y od Boga sámego wyuczone kontemplan-
tory/ Thomáše á Kempis/ Rusbroschiuse/ Seraphiny/
Sirmány y inne/ Etorym łoncá y łizby niemáś. A przeto-
iesli mówiono v stárych. Si aquam hauris, puteum corona-
lesli wody zázywáš, źrzdłá sánný; o iákoś słusna/ ábsmy
dnia dźisieyšego to słáchetne źrzdło vřánováli/ y go-
dnemi wiencámi ozdobilł/ vkrónováli? Vczynis iá táf/
włozew teráznieyšym Kazániu ná Glowe AVGVSTYNA S.
ábo ráczey iá o w źrzdło iákie wrzuca trzy Wience/ ieden-
mu dam iáko poťornemu Penitentowi/ drugi iáko práco-
witemu Doktorowi y swiętemu Biskupowi/ trzeci iáko
chwalebne mu Wiáry s. y žycía Apostolskiego pomnoży-
cielowi. Pierwszy będzie z prostego łiscía figowego; dru-
gi z wonnych brónatnych fiołkow; trzeci z łelonych listkow
oliwnego drzewá. Pánte lezy przybáďz mi Duchá twego s.
dárem/ á łáski wáše pilnym y chętlwym słuchániem.

Długof.

Uczťkolwiek w AVGVSTYNIE swiętym wiele jest cnót
y dźiel známiennych/ z křorych káďde godnoby swoiey szze-
gulney Korony/ časowi łednáť folgujác/ trzy tylťo cnoty
ábo dźielności šego/ trzemá wiencámi chęs ozdobić. PIER.

K A Z A N I E

Pierwszy **PIERWZY** Wieniec niech ma za pokute swoje zara-
Wieniec. liwa z liścia figowego drzewa. Przystoyny zaście wieniec
 Nawroceniu y pokucie Augustynowej/ bo sam że Bog
 wszechmogacy potciagnął go do łaski swojej zpod tego drze-
 wa/ gdy pod nim czasu tednego odpoczywał/ nie inaczej
Confes li. 3 iedno iako Nathanaela/ ktoremu Zbawiciel mówił. Cum
c. 12. esses sub ficu, vidi te. *Gdyś był pod drzewem figowym, wyzrza-*
Ioan. 1. tem cię. Pieśzione jest drzewo figowe. Jednego czasu
Iudic. 9. drzewa Seym wzyniwszy potykały ie Krolestwem/ aby
 wzięło rzody nad nami/ a ono niechciało. Nunquid possum
 deferere dulcedinem meam fructusq; suauissimos? *Izali*
mogę opuścić słodkość moją y owoce naywdzięczniejszye. Atoli
 tednał ma iakos przedziwna a tajemna moc w postęramia-
Plin. lib. 2 niu rzeczy swowolnych y śliskich. Powiadaia abowiem/
c. 7. że gdyby pod drzewo figowe srogiego y zuchwałego Był
 przysiodł/ zaraz srogosć sklada/ y twarde karki pokornie
 w iarzmo podaje: nawet y oliściu i go twierdza że choć
 wegors barzo jest śliski/ y do wtrzymania trudny/ przecie
 snadniusienko moze go wtrzymać wziawszy list figowy w
 rękę; Stąd y Laccinnikow jest adagium, gdy ktow dyspu-
Adag. tacyey Kretem idzie/ y z trudności wysliza/ a iedna róz
 związa go że nie wie gdzie trzy/ mówi o nim. Ficulneo
 folio anguillam comprehendimus. *Slizal się y wykrecal iako*
wegorz, aleśmy go związali figowym liściem, to jest: potężnym
argumentem.

Alcoz był innego przed nawroceniem swoim A V G-
 STYN, tedno był ieden zuchwały/ wegors ieden śliski nies-
 utrzymany/ wykretami narabiający: Wrodzony z Pogane-
 skiego Wyca w tychże błędach żywot prowadził/ a potym
 w srogie Kacerstwo/ w brzytko herezyo Manicheusią
 upadł. Dowcipu wysokiego y bystrego bedac/ Retoryki/
 Philosophiey pełen/ w taką się był hardosć podniosł/ że
 Pismem

Ná Dzień S. Augustyná.

Pisnmem s. Biblia gardził/ y proste Łacina Tulliana in di- Confess. 3
 guam collatione, *porównania z Ciceronem niegodna nazywał.* c. 5.
 W dysputacyách tak był subtelny/ w Logice tak bystry/ Augustyn
 argumantacyami Kościołowi tak straszny/ że Ambroży s. *gardzi Bi-*
 Mediolánski Biskup/ za którego Augustyn w Medyo- *blia s.*
 lanie Retoryki y Logiki czył/ przyłożył był/ takó test
 wieść pospolita/ do Litány/ y śpiewać kazał. A Logica
 Augustini libera nos Domine. *Od Logiki y subtelności Augu-*
 styná, zachoway nas Pánie. *Matka tego Monika s. płacze*
 do Pána Boga rzewnie/ aby Augustyná oświecił/ zwodzi
 Doktory/ prosí wezonych ludzi/ aby z nim mówili/ aby dy-
 sputowali. Wyniosłość dowcipu widząc/ tedni niechcá/
 drudzy z spolney rozmowy zádnego pożytku nie odnosi.
 Upomina go sama s. Matka/ aby chciał Boga prąwego
 poznać/ y Wiare Kátholická przyjąć. Płacze goraco w
 oczách tego: á on iz wykrętami zbywá/ y z łez tey świętych
 tak śliski wegórz wymyka sie/ á ná křtalt swowolnego
 byká nikomu sie więć y wiozác niedopuszcza.

Zásnowšy raz w tym gorzkim żalu/ miała takie wi-
 dzenie/ takoby ná takieys liniey stała/ á w tym młodzieniec
 ieden przyszedłszy ku niey pyta/ co zá przyczyná tak wstáwi-
 cznego á horneho tey płaczu? y gdy oná odpowie/ iz płacze *Confess. lib.*
 syná mego Augustyná/ w brzytém hereticwie leżacego/ *3. c. 11.*
 rzeze on Młodzieniec. Nie bódź frásobliwa Moniko/ *Náwroce-*
 ále miey pewną vsnosť/ że w krótkim czasie/ gdzieś ty/ tam *nie S. Au-*
 y Augustyn będzie/ ná tey liniey ná ktorey stois/ y Syn *gustyná P.*
 twoy stánte. Vbitu, ibi & ille. Uweseloná to obietnica/ *Bog opo-*
 poprzeczy takós w boł/ y obaczy wedle siebie ná oneyze liniey *wiada*
 stojącego Augustyná. Powie mu to widzenie swoje/ y *przez linia*
 mówi: Vsam Synu Bożiemu miłosierdziu/ że cie w tych
 sprosnych błędách oświeci/ y ná zbawienną drogę náwie-
 dze: widziałám tey nocy/ żeś stał ná tedney liniey ze mná/

K A Z A N I E

y słyśałam głos. Vbi tu, ibi ille, gdzie ty tam y on, y mam
 nadzieję / że cie Bog na proskuie ku tej wierze ktora iá wy-
 znawam. A on co rozumiecie iáko ná to odpowiedział :
 Wykretem chciał zbyć Mátke / widzenie to opácznie wy-
 mrocił. Mátko tak ci to rzeczone : Vbi ille, ibi & tu gdzie
 ja jestem, tam y ty będziesz, w tejże wierze co y ja. Widzicie
 iáka śliszkość : iáko twarde kárki do iáczmá Chrystusó-
 wego : Lecz oniepołete rády y sody Boskie : Powołany
 od Boga pod ono drzewo figowe Augustyn / iáko cudzo-
 wnie odmientony / iáko zbyt pokorny !

Wyszawszy Bog wszechmogący na gorące i żywe pobor-
 Confess lib 3. c. 12. ney Młarki iego (o których powiedział iey był ieden Bie-
 skup/ iako wspomina samże s Augustyn: Fieri non potest;
 vi. filius istarum lachrymarum pereat. Jez w posoiu Młaz-
 trono cnotliwa/ niepodobna rzecz/ aby syn od takowych
 Jez miał zginąć) puścił światłe myśli do serca Augustynow-
 wego/ że z lekka począł sobie zbrzydzać sekte Młanicheuszą/
 a brząc serce do Wiary Rkatoickiey/ y wszechy do sadu ier-
 dnego pądnie pod drzewem figowym/ y myśli o przeszłym
 życiu swoim swowolnym: wtym usłysz y głos/ Tolle, leges
 tolle, lege, AUGUSTYNIE weźmi, a czytaj. Chciał Pan
 Bog zachwalego być a postromić/ chciał słiskiego wegorszą
 mocno wiać/ y przywiódł go pod drzewo figowe/ gdzie vo-
 Rom. 13. słyszał ten głos Tolle, lege, a napadłszy za pierwszym
 Poznaw- listow Pawła S. otworzeniem na one słowa. Non in
 kłedy Augu- commestationibus & ebrietatibus, non in cubilibus & im-
 pudy- pudicitis, sed induimini Dominum IESVM Christum.
 Nie wbieśiadach y picianstwach, nie w tożach y nie w slydach, ale
 przyobleczcie Pana IESUSA Chrystusa: zaraz począł święte-
 cko dume z sercá składać/ y do prawey Chrystusa Pana
 Wiary skłaniać myśl swoie. O przedziwna potęga łaski
 Bożej! o cudowna dziełność figowego drzewa/ pod koro-
 rym

Ná Dzień S. Augustyná.

rym Augustyn leży? Jesli przed tym gárdził Piśmem ś.
nazywając te prosta hrámota porównania z Cynceronem
niegodna: teraz sie go ná czytác/ wychwalíc/ y nácałować
nie moze. Jesli przed tym gornym doméipem swoim
gárdził kátolikámi/ y prze hardosć w jadné dysputácyé
niechćiał z nimi záchodzíc: teraz iáko by nic nie rmiat/ y ná
prošćiego mowy pokornie slucha. Jesli przed tym wšy-
tké myśl y miłosć swoje wieził w doczesnym swiećie y má-
nych rostkosách tego: teraz nieczym nie mowi/ nieczym sie
nie zabawia/ iedno Pánem I E S V S E M á Mátká tego Bło-
gosláwioná. Bradze w nim táka odmiána? gdsie nábył
takley skromnosći? Pod drzewem figowym. Ficulneo fo-
lio anguillam comprehendit Dominus. Pod tym drzewem
odpozycwájąc swawola perzućil/ swiátá zápomniat/ á P.
Jezusa y miłosć tego počal sobie ná de wšytko smáłować.

Przedziwná rzecz wspomina Kázáe Kádziwił w swo-
ley Peregrynácyey. W Egypćcie gdsie Náswiétša Pá-
ná mieszkála z Synagžkiem swoim przez siedm lat/ nie dá-
leko wioska názwáney Nátáreea/ iest do tego času drzewo
iedno figowe/ od sámege spodku áz do wierzchu rozdwoio-
ne/ y iáko by otworzysze/ á wierzch tego zniżony ná kštált
namiotu iednego. Ale sstało sie w ten sposób. Kiedy
Pánná Błogoslávioná przyiáchála do Egypťu/ y stánc
mála w tey Nátáreeey/ Jozeph ś. zostáwiwszy ją przed
wioská/ siedl obmyśláć gospode/ gdsieby mógł z Pánem
I E S V S E M y Mátká tego Náswiétša stlonić/ á oná czéłá
stánelá tym časem pod tym drzewem figowym/ ktore
nátychmiast gdy pod nie przystopilá/ przypimulac ochotnie
táł Zacne á nowe Goscie rozdwoilo sie/ y namiot ieden á
mieszkánczko z siebie im wczynilo/ ze do tego času stoi to
drzewo ná wzor namiotu y sklepiłu iednego/ y Turcy zá-
wsze w nim lámpé gorájące trzymájq. Mózemy wybor-

Rejubil. in
peregrin.
fol. 177.

Verceptio
cudowne
drzewo.

K A Z A N I E

nie AVEVSTYNA ś. stosować do tego figowego drzewa? Jesli to drzewo mając przy sobie namileysiego IEZVSA z Mátka tego przeczysto rostało sie/ chcąc oboje przysiąć między swoje wnętrzości: á ś. AVGVSTYN návrocony pod drzewem figowym/ vznakwsy swoje złości/ y błedy/ o iáko serce swoje tu Bogu otwierał: iáko gorące wzdychańia ku Chrystusowi Pánu y Mátce tego Naświetszey czynił: iáko by rad był oboje do wnętrzości serca swego przysłał/ y w nich zástlepił?

Obraz An-
gustyna ś.

Wiedcie iáko go pospolicie máluita? Stoi ábo kłeczý w pośrodku/ po iedney ręce ma Pána Jezusa vřrzyżowanego/ po drugiey Pánnę Błogosławioną Synaczka swego piersiami karmiącą/ á on tak mowi. Positus in medio, quò me vertam nescio; Hinc pascor á vulnere, hinc lactor ab vhere. *W pośrodku stoję, gdziebym miał pierwey obrocić, niewiem. Tu mi smákuia drogie zbawce moiego rány, owdzie mię wabia łodkie kocháncy Mátki pierśi. W czym áza nie był podobny temu Egypťskiemu drzewu? ázaby nie rad był serce rozdzielił/ wnętrzości otworzył ná przyiecie Chrystusa y świátey Mátki iego?*

Sabellie.

V Augusta
Cesarza w
kuchaniu
Virgilius y
Horatius.

V Augusta Rzymskiego Cesarza w wielkim Kochaniu/ byli dwá zacni Poetowie/ Virgilius y Horatius. Virgilius ze był wielki meláncolik/ vřtáwicznie wzdychał; á Horácius ze dobrze wypitał/ záwsze mu płynely oczy: y dla tegož kiedy między niemi siadał Cesarz/ mawiał o sobie. Sedeo inter suspiria & gemitus. *Siedzę między wzdychaniem y płaczem. Takáć była zabáwa Augustyna poútuiącego: iáko tylko serce iego promieniem láski swoiey Pan Bog oświecił/ vřtáwiczny był inter suspiria & fletum nie słyszales z vřt iego/ iedno nábożne á serdeczne wzdycháńia/ křtoćmi niewymowne nád sobą Boskie miłosierdzie wyznawał/ nie widziales ná twarzy iego/ iedno łzy obfite z oczu płynące/ křtoć*

Ná Dzień S. Augustyna.

Etorem przesłego rozpustnego życia swego błędy y złości oplakiwał. Pełno takich suspiria y też gorących w pismach Confessionum tego : gdzie trzynasto Książek płacze ná grzechy swoje / hamniejszy występki wszytkiemu światu podając do wiadomości. Człowiek miłując honor / radby ^{Człek rad} zle sprawy swoje iáko nabórzicy wrań : á lubo ie pod czas ^{pokrywa} ná s. Spowiedzi Káplánowi do ucha powiáda / często te ^{złości.} dnak niebożnościom swoim kolorow y muszkelow szuka / y ná pokrycie nágosci różne sobie perisomata ábo zasłony trybem pierwszych rodziców syle. Obrázi piianstwem ^{Gen. 3.} Boski mátestat / á ná Spowiedzi powie / ze dla kompaniey y polityki nie mogło być ináczej ; to zasłona. Ed ská pozyczanego bierze po dziesiąci / y Etom tego miewa różne od dłużniká porrecty / á ná Spowiedzi powie / ze mu sam dobrowolnie ofiarunie : to zasłona. Upádnie w sprochy grzech cielesny / á w Sakramencie Pokuty s. Składa ná kretkosc y potegę tentácyey : to zasłona ; ále ták bláha / ze sprośności grzechu / przed Boskim okiem námniey nie zasłoni. Owa iáko powiedział Tertulianus. Malefici gestunt latere, ^{Tertull. in} devitant apparere, nolunt suum esse, quod malum agnoscunt. ^{apologet.} ^{c. 1.} Występi ludzie szukáia kátá, chronia swiátlá, niechca mieć zá swoje, co z tego widza. Jákiegoz tu podziwiená y chwały godná pokorá Augustyna s. Etoy wszytkich excessow swoich iáwno przed swiátem Konfessyó vczynil : nie słowy przemiatácemí / ále pisinem wlecznotrwájącym : nie wieku tylo swóiego ludziom / ále y potomnym czasóm swięzo ich pámiéć zostáwíuac ? Jákoż mu zá ták ściślo á doskonálo pokute nie dáć tego pierwszego WIENCA, z liścia drzewá figowego : iáko w nim Boskiego miłosierdzia nie stawić / y nie przypznawác / ze Ficulneo folio anguillam comprehendit Dominus?

Podźmy do prac y sátyrg tego / á obáczmy iáko so ^{Drugi} godne WIENIEC

K A Z A N I E

godne drugiego WIENCA, 3 bronatnych siołkow witego.
Fiołki bro. Coz ma / spytacie / bronatney siołel do prace: Bårzo wiele.
natne na- Spory to iest kwiat y bårzo rany. Florum prima ver nun-
piernise tium VIOLA mowi Plintus. Jåko Jatrzenkå rånym
wiedzy wesićiem swoim pobudza ludzi do wstånia y roboty: tåż
[Kwiaty] bronatne siołki wsiytke inne kwiaty poprzedzåc / do
Plin. Lib. przysylch wiosennych y letnych såtæg rusåis kmiećkå
21. c. 11. pracowitego; one rånier przed innemi nåståc / tråbia
 iåłoby nå co napratse w polåch z ziemiå prace y genitwy.
Color Vi- Bråć rozumiem iest przyczynå / ze Kościol s. Biskupom
olaceus. swoim nie nåznåga inney bårwy y måsć / iedno bronatno
Kisl upom- siołkowsa colorem violaceum, bo chce nånuczyć / åby ilekroć
wlasy dl- czego. spoyrze nå ten swoy kolor råných siołow / zåwse przys-
 pominåł sobie co iest Episcopus to co Vigilans, ze kolo trzo-
 dy Chrystusowey nie ma zåspiać; åle wysokietmi cnotåmi
 przodluge y owieczki poprzedzåc / ma im być do prac
 zbåwiennych y zycia swiatobliwego tråba / powodem / y
 droga: zgolå ma być iednym siołkiem w zyciu swoim
 guynym. Tåz iest rozumiem przyczynå / ze w dni Adwent-
 tu y Postu wielkiego / tåżze w Supplikåcyåch y Process-
 sion wzy- sýåch / ktore sie åbo w Krzyzowe dni / åbo pod czas iåtey
 wa w A- wålney potrzeby odprawowåć zwykly. Kościol Kåroliecki
 drent y wzywå Colorem violaceum siołowey måsć; chce åbowtem
 poście y m- tym Colorem vpomnieć / iåko siołki bronatne så predkie /
 suplika- råné / y dni oznåymuis pracowite: tåż y Kåtolicy pod czas
 cyåch. Adwentu y Postu y tåkich supplikacy / guynosciå / pracå /
 y roznym ciåla vmartwieniem iåski powinni niebieskiey
 zåbiegåć. Jesliż bronatne siołki znåkiem så ræzosci y
 prace / iåko z dżisteyshego zezodlå wiencem siołkowym nie
 zdebić: Måłåż Doكتورå tego ræzosc / ktory tåż wiele
 Ksiåg o rozných materyåch nåpisał / ze sie wzeni wydżiwie
 nie mogå; kiedy wszdy åbo cudze czytal / åbo swoje pisal:
 Måłå

Ná Dzień S. Augustyna.

Mála Doktorá tego praca / Który sam ieden ták wiele He-
retyków pogromil / z konfundował / y przepasnal :

Powiadáto Kosmographowie / że gdy gwiazdá Sy- Camer
rius ábo Kánikula wschodzi / z góry Taurus wilcy wciékáto ; Embl. 15.
y ztąd Camerarius ná wciékájącym wilku namálowawšy
gwiazde nápiśal. Te oriente fugit. Podobny był tej gwiaz-
dзі S. Augustyn / bo skoro sie w Kościele Kátholickim
z náuką práwowierną ozwał / nie było tego Heretyká / Pro-
ryby go obaczysz y diáskurów iego posłuchawšy / nie
miał zromota wstępowác. Poskion.
Wsmiełł sie nan raz teden in vitā eius
cymistrz Mánicheuszów Fortunatus nieákti / áleć nie fortu-
nate powiodło sie mu z Augustynem / bo zá pšerwšo díspu-
tácý konfundowány / drugiey nie czekáto zromotnie w-
ciékł. Augustino oriente fugit. Nástawáto herezya Pelá-
gánska / Która káśka Boga znośilá / twierdziac iá być do v-
czynów dobrych niepotrzebná : lecz iáko powstał Augu-
styn / y ono z Páwla S. zátrabłł. 1. Cor. 15.
Non ego autem sed gra-
tia Dei mecum. Nie iá ále táká Boga zemna. Illo Oriente
fugit, światłóścia náuki iego przerażona záraz poczelá w-
stępowáć niśceć :

Siótkowa máscia Kościół S. Biskupom y Prálatom
nie tyłko czuyność y praca záleca / ále téz przykádność z-
cia y światobliwość przypomina / iáko Apostól Tytusowi
mowłł. In omnibus te ipsum praebe exemplum bonorum Tit. 2.
operum, in doctrina, in integritate, in gravitate. *We wšy-*
skim pokázuuy się przykładem dobrych uczynków, w náuce, w
cióści. w stáku :

Czemuz to Chrystus Pan Apostoły y Káplány swoje Matth. 5.
názwál sólo : Vos estis sal terrae. Wy jesteście sóla ziemie.
Ntemam że y z tej przyczyny. Czemu A-
Wiedzie dzień z pšekno po- postolomie
goda / Słónce po wšyckim niebie iáśno świeć / ntemá názwaná
chmury żadney / coby desze obiecowáto : siedząc przyszło / Sole.
tedno

K A Z A N I E

tedno rázo obaczyß / że sol między potrawami w sálserce
 mieknie / y záraz prognostyknieß / będzie odmiána. Sol
 mieknie / wilgotnieje / pewnie ná odmiáne / ná niepogode.
 Niechay będzie Rzeczpospolita niewiem iáko porządna /
 niechay będzie Páráfia nabożna / czeladká w domu stro-
 mna / dziateczki bogoboyne / wstydlive: iesli mieknie sol /
 iesli gospodarz lichotá / iesli Oátec / Mátka piánica:
 wnet je zá gospodarzem czeladzi / zá tátka Synek / zá Mát-
 ká cortá odmieni sie: iesli przelozony / Káplán w státku
 swoím odmieczy wkaże / y (co Boże vchoway) ná zle to spu-
 ści sie wnet y między owieczkami wielka obyčajow áltera-
 cya nástąpi. Był w Domu Bożym s. Augustyn solo / ále
 żadney w życiu y postępkách odmieczy po sobie nie wkazał /
 ále iáko fiolek wonny wdzięcznymi cnót swietych zapáchá-
 mi cießyl / y wweßelá wterne Chrystusowe. Czytáycie tego
 Medytácyę / Soliloquia, iáble tám zapá y serca ku Bogu:
 iáko gorace nábożenstwo: iáko zárlíwa ná cudowná metá-
 morphozya odmagá / gdy pelen ognia Duchá S. mówił
 słowa one ecstática. Domine si ego Deus essem, & tu Angu-
 stinus esses: ego Augustinus essem, vt tu Deus esses: *Panie*
Boże tak cię maluję, że gdybym ja był (co niepodobna) Bogiem,
á ty Augustynem dla miłości twoiey stałbym się ja Augustynem,
abyś ty był Bogiem. Nuż ono áza nie wieita wonność / gdy
bedąc Biskupem nie własnego nie miał / ále spólnie z Ka-
nonikami żył / potrzebki swoje z pospolitey páfarnie y
westyárcey brał / spólnie żył / spólnie sie z drugimi odzie-
wał: y nie nam innego goracey nie zálecił iáko vitam com-
munem, nie innego sirowiey nie zábronil: iáko propieta-
tem? Wíec y to áza máła / gdy y Siostry náwet rodzoney
przy sobie chować niechciał / áni z nią rozmawiać / wiedząc
iáko swiety ludzie y máła rzecza w Káplánách zwykli sie
gorßyc: Bo nie dármoc to Chrystus Pan przyrównáł A-
postol.

Ribaden
 in vita s.
 August.

S. August.
 ferm. 50.
 ex diuer-
 sis.

Ná Dzień S. Augustyna.

poestelskie ludzic / do swiatła y słonca. Vos estis lux mundi. Matth. 5.
W y iesteście swiartłość swiartá. Czemu A-
 niema spektatorow / ni kt ná nie oká swego nie podnośi / ni kt posłałow
 sie nie dzimwie ze swieci: ále gdy sie zácimia / gdy ćierpi swiatlo-
 clypsim ná ten czas ludzic ku niemu oczy obracaia / y *Alá* ścia názy-
 themátcy eclipsum wpátencié / wgladaia pilno iáko wiele wáia.
 sie części słonca zácimia / iáko długo eclipsis trwa / y ztád Areslmptr.
 ieden nápiśało Słonce. Non nisi cum deficit, spectatorem lib. 1.
 habet. Zárownie y Duchowni ludzic / Non nisi cum defici-
 unt, spectatorem habent; w defektách tylo swoich spekta-
 tory máia: ze Káplán swieci potóra / skromnościa / trze-
 zwościa / nie wiele sie ten v ludzi dzimwie / iegoć to powin-
 nośc być pokornym / trzezwym w domu śtedzić Kościolá
 pilnować. Lecz gdy sie mu (czego Boże obrón) nogá w
 szym porachnie / gdy sobie bezpiecznie pozyna / gdy sie mie-
 dzy ludzmi śnuie / cum deficit, spectatores habet; w ten czas
 pálcem go sobie wřázula. Alotz s. Augustyn niechciał y wła-
 sney Siostry ná dworze swym chować choć Biskup / Prá-
 lat / aby ięzykom ludziom otázyey do śemránía y wzgorśhe-
 nia iákiego nie dawał. Godzien záiste tego z ránych y won-
 nych siolitow wienca / iáko pracowity y bogobojny Do-
 ktor. Godzien abyśmy nan te wonne kwiatki iáko ná zřzo-
 dło iedno mioráli / y niemi go koronowáli.

Widze iż trzeci WIENIEC rzuca ná to źřzodło sam Trzeci
 Kościół s. z Doktorami swemi / WIENIEC z drzewá Oli- Wieniec
 wnego. Widze ze wszyscy práwte Doktorowie niośac po
 gáláźce rzucáia / y Augustyná Oliwá koronúa. Oliwne Oliwne
 drzewo co wždy znáczy: Nietylko v swietekich / ále y Du- drzewo
 chownych piśarzow / y w samym Piśmie s. znáczy pokoy. pokoy zna-
 Pámietacie pod czas wálnego potopu / gdy gołab od Noe- czy.
 go wypuszczoney z Korabiá przyniośł rośćkę z Oliwnego Gen. 8.
 drzewá / záraz Noe wziął to zá Omen y znáť dobry / ze iúz
 wedy

K A Z A N I E

Pier. 1. 53. wody na ziemi oślekały / y gniew Pánski wstawał Dla tego
 goz y Rzymianie / Kiedy Hadrianus Cesarz dostał z rąk nie-
 przyjacielskich Hiszpaniey / na znał wdzięczności bili na
 pieniadzách przy osobie Cesarstiey Pánne iedne w osobie
 Hiszpaniey : ktora Elegzoc podawała Cesarzowi rozgę O-
 liwna przysnawiając mu zwycięstwo y pokoy wczyniony z
 napisem : Restitutori Hispania, Kto wważy známienite
 dzieła Augustyná s. iáko wiele dobrego Kościołowi náuc-
 ka swoia przyniosł / iáko wiele Ksiąg na pogromienie He-
 retyków / á Wiary s. wtwierdzenie nápiśał / iáko świato-
 bliwym życiem swoim wielkie między Duchownymi cnót y
 obyczajów Apostolskich pomnozenie wczynił / przysna iż
 słusna głowe iego Oliwa Koronować / z napisem. Restitu-
 tori Ecclesiae. Bo któż ráował Kościół Boży w Afryce /
 ze między ták wielu Herezyi / nie zniśczał / iedno Augustyn :
 kto stáwał murem y oparł sie onym na Zachodzie Pelágia-
 now / Semipelágianow / Donatystów Heretom / iedno Au-
 gustyn : kto trudne Artykuły o Trojcy Przenasławietsey /
 o predestynáciey / o łasce Bożey do wczynków dobrych po-
 trzebney włácił y vgruntował / iedno Augustyn : Przysna-
 ja mu to sámiz Doktorowie s. Hieronimowie / Paulino-
 wie / Grzegorzowie / y wiele trudności z niego poiawszy /
 dątk mu przed sobą dáia / y iáko na źrzedło iedno Wience
 miótáia. S. Hieronym táż do niego w liście iednym piśie.
 Certè quicquid dici potuit, & sublimi ingenio de Scriptura-
 rum sanctorum hauriri fontibus, à te positum atque discer-
 tum est. Zásłte cokolwiek się mogło powiedzieć, y wysokim do-
 wcipem z źrzedel Pismá s. záśiac y nyczerpnąć, tyś záśiał y
 nam podał. Dáleko mieszkál s. Hieronym od Augustyná /
 on w Palestynie na Wschodzie / á s. Augustyn w Hipponie
 na Zachodzie / á ták Augustyná miłował / ze sobie życzł
 strzydel bystrolotnego ptačá / aby mógł do niego lećić / y
 zego

S. Hieron.
 epist. ad
 August.
 num.

Doktoro-
 wie s.
 dątk Au-
 gustynowi
 s. dáia.

Ná Dzien S. Augustyna

czego sie godnego nauczyć/ y powiada w glos/ że nie było
godziny/ aby Augustyna nie miał w spomnieć. Absque tui
nominis mentione, ne vnam quidem horam patimur prate-
rire. A ná innym mieyscu mowi: Magnae virtutis in orbe ce-
lebraris, Catholici te conditorem antiquae rursus fidei vene-
rantur atque suscipiunt. *Wielka cnota słynieśpo świećcie, Ká-
tholicy m.ia cie za napr. wce stározytney wiary y ś.annia.* Tuz
Paulin ś. iakie mu elogium dáte? Os tuum fistulam aquae
vinae, & venam fontis aeterni meritò dixerim. *Istá twoie*
Augustynie, kanatem wody żywey, y krynica zrzodlá wiekuiste-
go słusnie n.azowę. A Grzegorz ś. iakó ná podziw náuke ie-
go wazy/ gdy písmá swoje względem Augustynowych po-
wiada być własnemi otrębami/ względem wyborney psien-
ney m.łki: Si delitioso cupitis pabulo saginari. B. Augustini
opuscula legite, & ad comparationem illius similitudinis no-
strum furfurem non quaeratis.

Paulin E-
pist. 37.

S. Gregor.
Epist. ad I
praefectū
Aliz.

Kto bez wątpienia dowcipu iego wysokość przema-
żała ona Linia/ ná ktorey Moniśka ś. widzi.iała stojacego
Augustyna. Liniey używ.ia Písarze/ aby wierze prosto
prow.ádzili/ litery równo staw.iali/ używ.ia iey iakó prá-
widlá iednego do hárákterow swoich. Opow.ia.ia.ąc Pan
Bog náwrocenie Augustynowe/ obiecui.ąc za.łosney m.árcy/
że go miał do Kości.ó.ła swego ś. náwiesć/ v.ř.azał go iey
ná iedney liniey. Ná co? aby dał znać/ że on w Kości.ó.le
Kátholickim miał być lin.ia iedną. Jáko lin.ia Kieruie r.é.ř.é
Písarzá w literách y hárákterách iego/ że wedle niey pro-
wadzi hramote swoje: tak Kości.ó.ł swiety trudne opinte
Kieruie y stánowi podlug náuki y Písmá Augustyna ś.
Kiedy miedzy Doktorámi v.ř.ojnie rozność sentencyi w i.á-
kiey m.árcyey powazney/ co czyni Kości.ó.ł? Idzie do Au-
gustyna/ bierze náuke y Písmá iego i.á. o lin.ia/ y pátrzy ie-
śli to o czym jest trudność zgadza sie z Augustynem/ y we-

Confes. I.
3. c. II.

Náuka Au-
gustyna ś.
ust iakó
lin.ia.

K A Z A N I E

Dle nauki iego iako liniey stanowi y determinuje. Kto wiadom Anielskiego Doktora/ wiedobrze iako on Dobrze iako on czesto w Theologiey swojej wspomina Augustyná/ nie naydzieſz queſtrey/ artykuła práwie zadnego/ gdzieby wzmianki Augustyná nie było. Konkluduje iaka ſentencye probuje opiniey ſwoiey: napierwſzy dowod z Augustyná. Ita Augustinus. Solwuje argumentá przeciwné/ odpo- wiáda cudzym rácyom; napredſia odpowiedz z Augusty- ná. Sic Augustinus. Czemuż to: bo ó. Thomas piſał The- ologia perona/ beſpieczna/ gruntowna. Dla tego aby ta- ki medrek nie przyganiał piſmom y literze tego/ że ſie z Do- ktorami nie zgadza/ piſał wedle tey liniey/ wedle nauki Au- guſtyná/ y ná niey wſytkie Theologia ſwoie fundował. Coż czynia po dziś dzień y drudzzy Theologowie/ ſentencye ſwoie wprzód piſmem/ potym Augustynem probują/ y wſelkie miedzy ſobą trudności podług nauki iego decy- duia y kończą. A przeto ſłuſna częć go Wiancem Oli- wnym: bo iako oley plywa po wierzchu wſytkich litwo- row: tak on ſubtelnoſcią dowcipu ſwego celował inne Do- ktory / y wedle właſnego ichże ſwiadectwa gore trzyma- nąd niemi.

Wiec iako ſpekulatywa wielce pomnożył Wiara S. Kátolicka/ tak y praktyka ſilá pomogł do naprawy życia Apoſtolskiego/ tak iz wſytko Duchowienſtwo moze mu y z ſamey ſłuſnoſci powinno rzucić Wiance Oliwne/ z napi- ſem Reſtitutori vitæ Apoſtolicæ. Ktoż bowiem podſwignął upadający ſwiety zywot Apoſtolski: Eto reformował du- chowne przy Kátedrách y Koſciółach innych/ áza nie Au- guſtyn?

Uwielm ieſli Každy wie/ dla czego náſz Załkon zowie-
 zowie ſie *institutum Canonicorum Regularium* Jednoć to Kánon
 Canonici y Regula Canonici y Regularis, ná coż przydać Regularis,
 Regularis. Eledy.

Ná Dzień S. Augustyná.

Kiedy to oboje jednog znaczy/ y jedno jest slowo: Tá jest przyczyna Tá początku Kościoła Páńskiego zá Aposto. Act. 2:
 łow y długo potym wszetko duchowienstwo zyło spolnie ná S. August. ferm. 50. ex diuersis Clerus in-primitiua Fecla zyt in com-muni. Panormit. in cap. De-us qui de vita & ho- nest. Cler.
 kstałt Zakonników/ osobliwie przy Kościołach Katedra-
 lnych pod Biskupami/ pilno te spolność zycia chowali/ má-
 ietności mieli spolne/ stoł spolny/ vestyaryo z kád sáry brá-
 li spolna. Lecz gdy zá czasy miłosć Boża w sercach lu-
 dzkich poczelá strygnąć/ y w Duchowienstwie też on tryb zy-
 cia Apostolskiego po lekku wstawá y ginął/ dzíleli sié má-
 ietnościami y kóscielnemi/ káždy poczel mieć své wlasné
 osobna kuchnia/ osobna czeladz/ ic. Coz uczynił Augustyn
 swiaty: choc wzbudził on porzadek zycia Apostolskiego/
 reformował przy katedze swoiey Kánoniki y Zápłány/ y
 nápisal Regule de communi vita Clericorum, y od tey tego
 Reguly názwánt sá Canonici Regulares, Kánonicy Zakon- S. Augu-
styn refor-
muc Ká-
noniki.
 ni/ dla rozności od Prálatow y Kánoników swietckich
 którzy áż swiętobliwie przy swoich Katedrach y Kollegi-
 ach zycia; iednáł ze communem viuendi societatem nie má-
 is/ áni sié wlasności wyrzekáto/ dla tego iednym slowem
 názwáni sá Kánonicy/ wzgledem dawnego porzadku zycia
 Apostolskiego; á my záś iákoby cum quadam restrictione
 Canonici Regulares, ábo Zakonni/ wzgledem odnowionej
 y wzbudzonej od Augustyná s. reguly Apostolskiej.

Zárod ci to jest/ ze ten Zakon idąc od sámych Aposto-
 łow/ y napierwszym będąc w Kościele Bozym/ má z po-
 szrodku siebie niemáło Papieżow/ sílu Kárdynáłow/ á
 Swiatych barzo wiele. Raphaél Volaterranus od sáme- Raphael
Volater. l.
21. Com.
 go Leoná pierwszego liczy Papieżow trzydzieści y siéć/ Kár-
 dynáłow trzyśta/ swiatych siedm tysiący y pięć set. Zrod
 jest/ ze dla tey stárożytności swoiey sieroce rozkzewiony
 będąc/ miał w regimencie swoim wtelebárzo Kościołow
 nie tylko mnieyszych/ ále y wietszych Katedralnych y Me-
 tropo-

K A Z A N I E

trepolitalnych; y samym Lateráńskim napierwszym w Rzymie Kościołem rzodził dość światobliwie/ daley niż ośm set lat/ pośi go ztamtąd mieżezan Rzymskich Papieżom ná ten czas silnych chciwość y ámbicya nie wyrażiła. So ięszeze przy tym Kościele w spustoszałym Klastorze wterše takie.

Canonicam formam sumentes discite formam
Quam promisistis, hoc claustrum quando pecistis,
Nil proprium, morem castum portando pudorem
Claustri structura sit vobis docta figura,
Vt hic clarescant animæ, morosq; niteant
Et stabiliantur animo, qui canonicantur &c.

Owá przyzná s. Augustynowi/ że on roschwiany żywot Apostolski w Klube wprawił/ y przez regule Kánonikom y Klerikom podáń/ stał sie potym wielu Zákonow przyzyna y ozdoba.

Artes
Impr. 1. 3.

Augustyn
S. przyczyna
y ozdoba

ba wielu
Zákonow.

Krol Węgierski Ioannes, przypomináiąc sobie/ iáko oná sławna y Rzymian Wilezycá/ y swoje wilezetá/ y dwoie dźiatek Romulusá y Remusá wyrzuczonych odchováł/ nápiśáł iey to lemmá. Sua alienaq; pignora nutrit. Swoie y cudze dźiatki żywi. Możemy dáć to Symbolum Pátryárše nášemu/ możemy o nim mówić/ że sua & aliena pignora nutrit. Bo nie tylo iest Oycem nášemu Apostolskiemu Zákonowi/ ále y wtelom innym. On wzbudził dwa przezáczne Zákonny/ Premonstrátenski y Káznodzieyski; Premonstrátenski przez s. Norbertá Kánoniká regulárnegoi Káznodzieyski przez Dominiká s. Etery blisko trzydziestu lat był tákze Canonicus Regularis in Ecclesia Oxomeni, y ták wiele nam Synowcow y náukę y światobliwośćiá sławnych vrodził. On Religio Benedyktá s. ozdobił Leonem trzecim y czwartym. Urbanem y Páschalem wtorym nawyzszymi Biskupámi. Zákon S. Fránciszka świętym Anto

Ná Dzień S. Augustyna.

Antonim z Pádwy; Załon swoich Eremitow s. Nisko-
láiem z Tolentynu/ ktorzy wšyscy bedąc wprzod professy-
ey Canoniconum Regularium, do tych potym Załonow z
Bostkiew ordynácwey ná wietšie ich pomnozenie są przenie-
sieni. Zgoła niemáš Religiew/ ktoraby od Augustyna s.
ábo nie pošlá/ ábo znáczney iákiew ozdoby nie wzięła; táł
iz słusnie wšytkie Załony mogą mu dnia dzisiejszego rzu- Psal. 5.
cąc Oliwne liście/ bo przez náukę y regule tego. A fructu
olei ipsius multiplicati sunt, wielkie incrementa odnieśli.

A procz Załonnych ludzi/ procz Doktorow/ Mád-
mij/ iesli komu należy zdobić y koronować to święte zro-
dło/ iáko białymgłowom. Niewiem iesli od ktorego Do-
ktora wzięli taki tytuł/ iáko od Augustyna. Wiecie iáko
ie názwał: Deuotum femineum sexum. Mádry Salomon Prou. 25.
przypisuje im gniewy/ iády smoczę/ iášczurczę: á s. Augu-
styn naboženstwo; gdy táł do Pánný Błogosławioney
prošbe wnoši. Sancta MARIA succurre miseris iuua pusil- S. August.
serm. 18.
lanimes, refoue debiles, ora pro populo, interueni pro cle-
ro, intercede pro deuoto femineo sexu, &c. Święta MARYA Białymgł
dopomoż nędznym, ráduj boiázliwe, cieš ptáczliwe, modł się wóm pie-
zá ludem, wstáwiał się zá duchowienstwem, przyczyniał zá kńy tytuł
nabozna ptáca białychgłow, &c. Wrey modlitwie wšytkie od s. Au-
stany záleca B Pánnie Wćiec ten święty/ Populum, Cle- gustyna.
rum. deuotum femineum sexum, o iákoż godna ábyśmy go
też wšyscy spolnym naboženstwem raczyli/ y Pánu Bogu
zań dziękowali/ że go Kościołowi swemu dáć raczył/ iákies
go Doktorá ktory y słowem y przykładem wzyl/ y Wiáre
święta táł mocno przeciw Heretykom podpárl.

Dziękć nieśkończone namilišy I E Z V, zá táł známe-
nity miłości twoiey obłow/ tyś Augustyna iáko zuchwał-
go byłá strzáło miłosćerdzia twoiego wbił/ tyś z hárdego
połkornym / z cielesnego duchownym/ z ziemskiego niebie-
stym

K A Z A N I E

Słm wezyński. Wderz raz strzala świętey miłości w poperne
 serca nasze/ zle/ y wolej twojej przeciwnie pánuiące w nas
 affekty wstrzelay/ abyśmy z cielesnych namietności wyzu-
 ci Augustynowym sercem miłować cie Dobrodziecia nasze-
 go mogli. Obmyślay Kościołowi twemu także Doktory
 coby y wezyli y czynili; posyłay tak żarliwe Pasterze/ coby z
 taką goracością wiary y nauki twojej bronili. Jakoż Au-
 gustyna z ciemności oświecił/ y serce tego do miłości two-
 jej tak gorąco zapalił/ że wstyła tego zabawa była inter-
 tua vulnera, & Matris tuæ vbera, z twoimi Przenaswie-
 tsemi ranami/ y Matko twoja Błogosławiona: tak y nas
 grzeszne oświeć łaską twoją świętą/ y do prawdziwey miło-
 ści twojej zağrzej/ abyśmy szerze za grzechy nasze z Au-
 gustynem żałować/ y w wystawiczeney krzypie twego
 Kontemplacyey żyć/ a na rekach twych świętych y
 Matki twojej przedostoyney vmietać
 mogli.

A M E N.

Myłki Drukárskie tak poprawuy.

Pagina 8. versu 10.	mittit	lege misit.
226.	30.	Aquilone, l. Aquilonu/
229.	3.	złędem l. z ludem.
257.	3.	Excidit. l. exedit.
277.	17.	exploratorum l. exploratorom.